

ת"פ 45598/01/14 - מדינת ישראל נגד משה חמדני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 45598-01-14 מדינת ישראל נ' חמדני
ח

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	משה חמדני

החלטה

פתח דבר

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכתו העצמית לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"). על פי הנתען החזיק הנאשם, בין היתר, תערובת סם מסוכן מסוג קודאין/מורפין במשקל 6.96 גרם נטו.

בדיון ביום 9.6.14 טענה הסנגורית כי לא צוין בכתב האישום ואף לא בחומר החקירה מהי כמות הסם המסוכן מסוג קודאין/מורפין שנתפסה בתוך החומר הנבדק, קרי האם ריכוזו גבוה מהמותר בסעיפים 20 ו-63 לתוספת הראשונה שבפקודת הסמים, שאז מדובר בסם מסוכן אם לאו. לשיטתה, בנסיבות אלה, עומדת לטובת הנאשם ההנחה שמדובר בחומר שהריכוז בו עונה על דרישות הסעיפים הנזכרים, ולפיכך, לשיטתה, החומר אינו מהווה סם לפי פקודת הסמים.

בתגובה טען ב"כ המאשימה כי ההחלטות בסעיפים שנזכרו חלות על תכשירים בעלי יעוד רפואי ושימוש רפואי בלבד, וכי יש לאמץ את הגדרת המונח "תכשיר" כפי שזה מוגדר בסעיף 1 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981 (להלן: "**פקודת הרוקחים**"), הכולל אך ורק סמי מרפא לשימוש רפואי. ב"כ המאשימה הפנה לאופן והנסיבות בהם נתפסה תערובת הסם המסוכן מסוג קודאין/מורפין, וציין כי ברור שאין מדובר בתכשיר או בסם מרפא, ואין תחולה לסעיפים אליהם מפנה הסנגורית. משלא מדובר בתכשיר, לא נדרשת המאשימה להדרש לריכוז החומר בתערובת שנתפסה.

דין

כידוע, נעשה שימוש רפואי לגיטימי בחומרים מסוימים הנכללים בתוספת לפקודת הסמים, דוגמת קודאין, מורפין ועוד. לאור ההכרה בנחיצותם של חומרים אלה במסגרת השימוש הרפואי, ומתוך שאין הצדקה לייחס למשתמשים בהם, במסגרת שימוש רפואי כדיון, עבירה על פקודת הסמים, נקבעו בתוספת לפקודת הסמים הוראות המחריגות את אותם

תכשירים רפואיים, בריכוזים המפורטים בתוספת ובאופנים המתוארים שם, מרשימת הסמים המסוכנים, שהחזקתם והשימוש בהם מהווה עבירה על החוק.

בעניינו רלוונטיים סעיפים 20 ו-63 לתוספת הראשונה העוסקים בסמים קודאין ומורפין.

ביחס לסם מסוג קודאין, קובע סעיף 20 כי מדובר בסם מסוכן, למעט כאשר הוא מצוי **בתכשירים**, המכילים אותו בשיעור הנמוך מ 0.1 גרם למנה, וכן למעט כאשר הוא מצוי **בתכשירים נוזליים** המכילים תמיסות קודאין עד לריכוז של 2.5% ועד בכלל. ביחס לסם מסוג מורפין, קובע סעיף 63 לתוספת כי מדובר בסם מסוכן, למעט כאשר הוא מצוי **בתכשירים** המכילים מתחת ל 0.2 אחוז מורפין **המעורבב בחומרים נוספים שאינם סמים** מסוכנים, **ובאופן שאינו מאפשר את הפקתו החוזרת.**

אכן, פקודת הסמים לא כוללת הגדרה למונח "תכשיר", אך מקובלת על"י ההפנייה להגדרת "תכשיר" הקבועה בסעיף 1 לפקודת הרוקחים, וזאת לאור ההסדרה של מוצרים שנועדו לשימוש רפואי בפקודת הרוקחים. תמיכה למסקנה זו ניתנת בהוראות חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013, אליו הפנה ב"כ המאשימה, המפנה להגדרת תכשיר בפקודת הרוקחים, בנסיבות שיש בהן דמיון.

פקודת הרוקחים מגדירה "תכשיר": **"כל צורה של סמי מרפא שעברו תהליך של עיבוד, לרבות תכשיר רפואי ותכשיר מזון רפואי".** "סמי מרפא" מוגדרים כמוצרים בפורמטים שונים שנועדו לשימוש רפואי.

לאור המפורט לעיל, צודק ב"כ המאשימה בטענתו כי רק חומרים העונים על הגדרת תכשיר ועל יתר התנאים הנזכרים בסעיפים שצוינו, ונועדו לשימוש רפואי, עשויים ליהנות מן ההחרגה שבהוראת החוק.

האם החומר שנתפס עונה על הגדרת תכשיר? עיון בסעיף 2 לכתב האישום מעלה כי מיוחסת לנאשם החזקת תערובת סם מסוג קודאין/מורפין. מתגובת ב"כ המאשימה עולה כי הסם נתפס כחומר מוצק, ובנסיבות בהן ברור כי אין מדובר בסמי מרפא או בכל חומר אחר המשמש לרפואה, ואין מדובר בתכשיר.

ככל שאכן זהו מצב הדברים, דומה שמתחייבת המסקנה שאין מדובר בתכשיר העשוי ליהנות מן הפטור שבתוספת, וממילא לא נדרשת כל התייחסות לריכוז החומרים האסורים, ויש מקום לדחית הטענה. עם זאת, לאור העובדה שכתב האישום אינו מפרט את מאפייני החומר שנתפס כפי שפורטו בתגובת המאשימה, אלא מציין בלקוניות תערובת קודאין/מורפין, נשמרת לסנגורית, ככל שלשיטתה מדובר בחומר העונה על הגדרת תכשיר, הזכות לחזור ולהעלות טענה זו במהלך שמיעת הראיות, והנושא יוכרע במסגרת הכרעת הדין.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בהעדר הצדדים.